

GOLFPROFILEN - Fra OGKs Jubileumsbok 50 År

Oslo Golf Klubbs «Golfpro» Gilbert (Gibbie) Heron

Vårt mangeårige medlem George Deanes fra Aberdeen var mannen som stadig skaffet oss gode «Pros» fra hjemlandet.

Den første «professional» trener som klubben knyttet til seg kom allerede i 1925 og het Fred Robertsen. Han var fra Banchory, og kom over hit mot en garantert sum av 200 Pund. Hans honorar var bl.a kr. 6,- for 9 hull og *«I tilfælde en time ikke benyttes på grund av regnveir, halv pris» står det i avtalen.*

I 1926 ble skotten Gilbert Heron, fra Murcar, Aberdeenshire, ansatt som «professional» trener. Gilbert Herons hadde fått Martin Olsen som assistent. Heron ledet også arbeidet på banen og ble sterkt savnet da han forlot oss i 1928, etter 2 år, for et engasjement i København.

I 1928 het vår pro Gavin Shand som også var fra golfens hjemland. Han ble på Bogstad i 2 år før han dro til Amerika for å prøve lykken der.

Gilbert Heron søkte seg heldigvis tilbake til Oslo og i styremøte 21. november 1929 ble og han på nytt ansatt som klubbens «professionel» – dermed var han tilbake på Bogstad «for alltid».

Han ble en institusjon i klubben og var alle medlemmers «Gibbie», - alltid vennlig, hjelpsom med enhver spillers problem, - som den gentleman han var. Vokst opp med golf så kunne han også alt – banens liv skjønte han seg ikke minst på.

Om hans pedagogiske evne skrev redaktøren av «Golf-entusiasten», Stein Schjøll, ved hans død: «Til dette nybrottsverk i en skog av novicer trengte vi nettopp en som elsket sporten for dens egen skyld, og som ikke i første omgang tenkte på arbeidshagens lengde og personlig vinning».

«Gibbie» virket i det stille, - når han ikke ga timer spilte han gjerne med de nye håp «for morro» skyld og ga alltid diskrete råd og vink. Arild Wahlstrøm, Einar Bergsland og John Johansen, - er bare noen av de mange som har sin swing og golf fra «Gibbie». Han kjente hver kulle i klubben og hadde ingen problemer med å finne eiermannen til en «løsgjenger».

I forbindelse med innendørstreningen nevntes Kåre Kittelsen. Han begynte som assistent i 1938 og har vært i uavbrutt virksomhet siden. I årene 1936 – 37 hadde for øvrig Heron en annen assistent på Bogstad, svensken Frantz Ohlsson.

I 1940 kom krigstiden som for Heron var adskillig værre enn for de fleste av oss. Tyskerne syntes nemlig det var viktigere å ha Heron innenfor murene enn ute i det fri på Bogstad og han ble sent til fangenskap i Tyskland.

Tiden i fangenskap tok på, men når han skrev hjem var det golfens fremtid i Oslo Golfklubb han var interessert i. Det er typisk for hans iver at han begynte fabrikasjon av både køller og baller i fangeleiren. Senere ble det ordnet med «eksport» av køller og baller fra Oslo, - man alle glemmer helst den tiden.

Siden 1945 ble det først å fremst om å gjøre å nå førkrigs standard og så komme videre. Heron var ganske fornøyd med resultatet. Det ble trent og stått på som aldri før.

Innendørstreningen hadde gjort sitt. På den måte ble sesongen forlenget for oss og det behøves. I alle fall hadde både Heron og Kåre Kittelsen mer enn nok å streve med,

MEN - 4 år i konsentrasjonsleir i satte dype spor i Gibbie og han slet stille med sine egne plager helt til han falt om en høstdag i 1957. Klubben fikk lov å bekoste hans begravelse og tok også hånd hans gravsted.

Hans minne er nær knyttet til Bogstad - Han var en ønskepro.

